

1-től 30 számig a vonatkozó számlákat, illetve nyugtákat tartalmazzák. Az elszámolásból fennmaradt maradványt, 4070 frankot Miniszter Úr utólagos jóváhagyásának reményében a követség R. K. alapjába fizettem be egyidejűleg.

Egyben tisztelettel jelentem, hogy – amint az elszámolásból is kitűnik – a centenáriummal kapcsolatban az alábbi ünnepélyeket és fogadásokat rendeztem:

1. Feleségem márc. 10-én előadást tartott az itteni Pen-Clubban, amellyel kapcsolatban ott igen jól sikerült ünnepély zajlott le.

2. Március hó 14-én a követségen vendégül láttam a párisi és franciaországi magyar kolónia tagjait, amelyen több száz személy jelent meg.

3. Március 15-én a követségen vendégül láttam a francia kormány, a Külügyminisztérium, valamint a francia politikai, tudományos, irodalmi élet számos tagját és képviselőjét, továbbá a párisi diplomáciai kart. E fogadáson is több mint 200 vendég vett részt.

4. Április 2-án a követségen délebedet adtam azon magyar professzorok tiszteletére, akik a centenáriummal kapcsolatban tudományos kutató munkát végeztek Franciaországban.

Tisztelettel kérem Miniszter Urat, hogy elszámolásomat jóváhagyni szíveskedjék.¹

MOL XIX-J-30-a 22. doboz (fogalmazvány)

¹ Mellékelve a részletes kimutatás. A fogadások vitték el a pénz nagy részét, jelentősebb összeget (36 ezer frank) sajtópropagandára fordítottak.

474. KÁROLYI MIHÁLY P. H. CHARGUÉRAUD-HARTMANNHOZ

(Párizs, 1948. május 28.)

Monsieur le Directeur,¹

Je vous remercie infiniment de votre lettre du 25 de ce mois, ainsi que des documents et questionnaires que vous avez bien voulu y joindre. Je n'ai pas manqué de transmettre ceux-ci à Budapest par ce même courrier. Je suis moi-même pleinement conscient de la grande importance qui doit être accordée à la question de redistribution du matériel roulant des chemins de fer et je suis convaincu que les nations, faisant partie de la Commission Economique pour l'Europe, sauront trouver la voie de la collaboration efficace, afin de résoudre ce problème important.

Permettez-moi, à cette occasion, de vous exprimer à mon tour la grande satisfaction que j'ai eue à entrer en relation personnelle avec vous, lors de la dernière session de la Commission Economique.

Veillez agréer, Monsieur le Directeur, les assurances de ma considération la plus distinguée.

MOL XIX-J-30-a 22. doboz (másodpéldány)

*

Tisztelt Igazgató úr!

Hálásan köszönöm folyó hó 25-i levelét, valamint a dokumentumokat és kérdőíveket, amelyeket volt szíves hozzá csatolni. Nem mulasztottam el ezeket Budapestre továbbítani ugyanazzal a postával. Én magam tökéletesen tisztában vagyok azzal, milyen nagy jelentőséget kell tulajdonítani a vasúti gördülőanyag megosztása kérdésének, és meg vagyok győződve róla, hogy az Európai Gazdasági Bizottságban részt vevő országok meg

tudják majd találni a hatékony együttműködés útját, hogy megoldhassák ezt a fontos problémát.

Engedje meg, hogy ebből az alkalomból kifejezzem nagy megelégedettségetem afőlött, hogy személyes kapcsolatba kerültem Önnel a Gazdasági Bizottság legutóbbi ülésén.

Igazgató úr, fogadja megkülönböztetett megbecsülésem kifejezését.

¹ A címzett az ENSZ európai (genfi) hivatala szállításiügyi osztályának igazgatója volt. Válaszában felhívta Károlyi figyelmét Magyarország részvételének fontosságára a szállításiügyi bizottság ülésein. A Külügyminisztérium is ilyen értelemben instrualta Károlyit, de figyelmeztette: ne tegyen ígéretet arra nézve, hogy Magyarország közli a vasúti gördülőanyag mennyiségére stb. vonatkozó bizalmas adatokat. (Gyöngyössy István min. tanácsos 1948. július 17-i válasza Károlyi jelentésére.)

475. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1948. május 28.)

Mindenekelőtt engedtessek meg nekem, hogy köszönetemet fejezzem ki a Magyar Kormányának azért a bizalomért, amelyet irányomban tanúsított akkor, amikor az Egyesült Nemzetek Gazdasági és Szociális Tanácsának genfi ülésére kiküldött magyar delegáció vezetésével megbízott.

Miután Sulyok Béla igazgató és Nyerges János kereskedelmi attaché,¹ a magyar delegáció gazdasági szakértői, nyilván részletes jelentést küldtek már ennek az ülésnek az anyagáról és részletesen kitértek annak gazdasági vonatkozásaira, én inkább az ülés folyamán szerzett politikai tapasztalataimról kívánok beszámolni.

A genfi ülés még az amerikai-szovjet jegyzékváltás előtt zajlott le, de azért érezhető volt, hogy a nemzetközi politikai feszültség valamelyest alábbhagyott. Rám személyesen nyomasztóan hatott a nagy népszövetségi palota, amely állandóan a két háború közötti Népszövetség kudarcára emlékeztetett hosszú folyosóival, üres termeivel és egész hangulatával. Ennek ellenére nem mondható, hogy a hangulat ellenséges volt a keleti és nyugati csoportok között. A szemben álló felek, ha nem is nyíltan, de suba alatt valamennyien éreztették, hogy bizonyos fontosságot tulajdonítanak az Egyesült Nemzetek eme szervének, amely a nagyhatalmak között esetleg létrejövő modus vivendi esetén döntő szerepet játszana a nemzetközi gazdasági kérdések megoldásában. Tudvalevő, hogy Nyugaton a megegyezés hívei már többször sugalmazták, hogy a Marshall-terv irányítását erre a szerve kellene bízni, s noha a hivatalos nyugati körök ezt eddig a legélesebben ellenezték, az Economic and Social Councilt sem akarják teljesen háttérbe szorítani. Számolnak azzal, hogy a Kelet és Nyugat között létesítendő gazdasági kapcsolatokat annak keretében kell majd kiépíteniök.

Nagy-Britannia azzal adott kifejezést fokozott érdeklődésének, hogy az ülésen részt vevő delegációja élére Hector McNeil államminisztert állította, akinek nagy befolyása van a brit politika alakulására. Ezzel szemben Franciaország, amely gazdasági vonatkozásban sokkal inkább ki van szolgáltatva az Egyesült Államoknak, André Philippet bízta meg delegációja vezetésével, holott ha nagyobb fontosságot tulajdonított volna ennek az ülésnek, legalábbis Hervé Alphandot, a Quai d'Orsay gazdasági osztályának vezetőjét kellett volna delegálnia. André Philipp nagyszerű szónok, de mint politikus és gazdasági szakember meglehetősen levitézlett. Mint gazdasági miniszter egyáltalán nem vált be és megbukott. Azonban nemcsak ebben nyilatkozott meg a különbség Nagy-Britannia és Franciaország álláspontja között. Míg McNeil diplomatikus, rezervált magatartást tanúsított és itt-ott igyekezett engedékenynek mutatkozni, André Philipp nagy szónoki